

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „postanica“ se plačuje za navadno trisporno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo medištvu „Soča“ v Gorici v Via Ascoli 8, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnin zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Velika noč.

Ko so se Izraelci v egiptovski deželi množili, so se jih Egipčani zbalili in kralj je zapovedal, kakor pripoveduje sveto pismo, naj se pomečejo v vodo vsi novorojeni izraelski dečki, da poginejo.

Slovenski narod ne biva in ni bival v Egiptu, ampak v svojih deželah, katere je zasedel v teku stoletij, ali njegova zgodovina je bila in je nekoliko podobna zgodovini Izraelovih otrok. Nočemo trditi, da bi bil imel ali da ima narod slovenski vladarje ali uradnike tlačitelje, pa tudi ne moremo tajiti, da se je pogosto prikazal duh časa, ki je bil Slovencev nasproten, ki se je Slovencev bal in jih je metal v žrelo nemštva, italijanstva, madjarstva, da bi se slovenski narod preveč ne širil. Obče je znano, da na ta način je zgubil narod slovenski cele pokrajine, kakor učijo zgodovinarji, in da zgubiva dandanes polagoma vas za vasjo, okraj za okrajem, recimo: deželo za deželo popolnoma ali deloma v korist nemštva ali italijanstva, kakor uči vsakdanja skušnja. Kakor nekdanje je tudi dandanes duh časa nasproten slovenskemu narodu: ne pusti mu da bi dihal z lastnimi pljučami, da bi hodil po lastnih negah, da bi govoril z lastnim jezikom, da bi mislil z lastno glavo, da bi čutil z lastnim srcem, da bi pisal z lastnimi znamenji, da bi se vladarju klanjal z lastnim glasom, da bi hranil pisma svojih rok, da bi skrbel za svoj blagor po lastnih otrocih, da bi vžival ono spoštovanje, katero uživajo drugi narodi. Slovenskemu narodu vriva duh časa tuj jezik, tuje misli, tuje želje, tuje navade, tuje življenje, z eno besedo: duh časa ne pusti, da bi se Slovenci razvijali in da bi postali izobraženi, modri, mogočni Slovenci, ampak hoče, da naj z omiko obledijo drug plašč, ki naj bi pokrival njih narodnost in naj bi jih pripeljal v tabor narodnih drugovercev.

Izmed izraelskih otrok, ki so bili v vodo pometani, je bil rešen deček, ki je bil imanovan Mojzes, ki je bil odgojen na egiptovskem kraljevem dvoru in podučen v egiptovski vedi, ki je peljal Izraelce iz Egipta v obljubljeni deželo, kjer je bil Bog njih kralj s pravično, božjo postavo in pravično vlado. V spomin te rešitve obhajali so judje vsako leto velikonočni praznik z veliko slovesnostjo.

Tudi med slovenskimi otroci, ki so bili namenjeni, da poginejo v morji nemštva in italijanstva, se je rešil zal deček ki je vzel na se lastnosti, želje, težnje, sposobnosti, trud in življensko ter oživljajočo moč vseh svojih tovarišev in ki nevidno plava nad glavami vseh zavednih in spihočih Slovencev kot slovenski duh. Ta deček je rešen in ne umrje več; v svoji hitrosti in nenavadni sposobnosti za učenje obiskuje dvore tujih ved, umetnostij, omike, napredka in jih prinaša ter podeljuje svojim rojakom. Delovanje slovenskega duha je mogočno, vidno, blaživo, raste od dne do dne ter pripravlja oni dan, ko popelje slovenski narod iz spon tujega, sovražnega duha v deželo dejanske narodne ravnopravnosti, zavednosti, značajnosti in ponosnega, moškega gibanja po načelih pravice in poštenosti. Takrat pride tudi za Slovence narodna velika noč; takrat bo vladal slovenski duh in se bo vzdigoval v soglasji s preslavnim avstrijskim orlom, ki bota vodila s krepko roko in neomahljivim umom slovenski narod po poti dušnega in gmotnega napredka. Taka velika noč pride za Slovence gotovo, taka velika noč mora priti.

Ne smemo pa pričakovati, da pride zaželjena velika noč na enkrat in brez našega truda. Duh oživlja in daje moč, mi pa slovenski sinovi moramo živeti življenje slovenskega duha in moramo podeljeno moč rabiti, drugače oslabi in se nam zgubi. Goriškemu Slovencev bo v kratkem dana prilika, da pokažejo ali so zreli za velikonočne potice, ali pa da so vredni le slantike in suhe polenovke s kislim zeljem. Razpisane bodo volitve za deželni zbor goriški, klicani bodo Slovenci, da izberejo svoje zastopnike. Komu bote dajali glasove, dragi rojaki, koga se oklenete pri tako važnem opravilu, s katerim si posteljete za celih šest let? Dobro veste, da deželni zbor je sam na sebi velike važnosti; ali prihodnje volitve bodo zavoljo tega še večega pomena, ker se bo po njih sodilo,

ali je slovenski narod, ali so primorski Slovenci zadovoljni z razmerami, o katerih ne smemo pisati. Znano je, da na Primorskem se slovenski duh bori s tujim, nasprotnim duhom; ta boj bo posebno hud o volitvah; zato opominjamo svoje rojake že zdaj, da se pripravijo o pravem času, ker ni znana ne ura, ne dan, ko začne volilna tromba peti. Ko se začnejo krdela zbirati, takrat, dragi rojaki, poglejte, kje plapolja vaša zastava, kje se oglasuje slovenski duh, kje se varuje vaša narodnost, kje se dela za vašo korist. Zberite se okoli „Sloge“, poslušajte „Sočo“, oklenite se vašega državnega poslanca, ki živi in dela za vas, trdno se držite značajnih in zanesljivih rodoljubov. Če to storite, je zmaga Slovencev gotova; nasprotniki bodo potolčeni, sovražni duh se skriva v globoke kraške jame in v odljudne tolminske puščave. Ne sprejemajte poslancev, ki delajo na svojo roko, ne poslušajte mož, iz katerih ne govori slovenski duh. Dano je znamenje, na katerem bote spoznali vaše prijatelje; kdor nima tega znamenja, ne pustite ga v hišo. Dokler je čas, poročajte nam vaše želje, da homo delovali v lepem soglasju v korist in ponos domovine, da bomo po prvi veliki noči obhajali drugo veliko noč: vstajenje od politične pokvarjenosti k poštenemu, značajnemu delu na narodnem in gospodarskem polju.

Govor vzvišenega grofa Franca Coroninija

v državnem zboru na Dunaji za srednje šole z maternim kot učnim jezikom.

Vzvišeni grof Coronini je stavil v državnem zboru v seji 8. t. m. dodatek k znani dr. Tonkličevi resoluciji o slovenskem kot učnem jeziku za slovenske dijake na srednjih šolah tega pomena, da naj se vpelje tudi za italijanske dijake to, kar je zahteval dr. Tonkli za Slovence, z naravno premembo. V seji 9. t. m. je grof Coronini svojo resolucijo utemeljeval in je rekel:

„Preteklo je ravno devet let, odkar sem v tej visoki hiši stavil resolucijo, po kateri bi se imel v srednjih šolah ozir jemati na materni jezik Italijanov in Slovencev, ki prebivajo v moji domačiji. Takrat bilo mi je v veliko zadoščenje, da je bila sprejeta ta resolucija v visoki zbornici skoraj enoglasno, dasi v premenjeni obliki, katero jej je bil dal proračunski odsek, in to mi je bilo tim bolj po volji, ker je želeli, da prav v takih zadevah zbornica soglasno postopa, ker le potem prikljuje iz takega sklepa lepo sporazumljenje.“

„Vlada pa ni bila, kakor menim, dobro nasvetovana, da se ni držala tega sklepa, in da je celo marsikaj ukrenila v nasprotnem smislu, kar ni bilo dobro sprejeto. Razmere so se od tistega časa še bistveno spremenile. Deloma so se vpeljale šole za druge jezike, deloma se je vvel v mnogih šolah materni kot učni jezik, in posebno en uzrok je odpadel, ki se je vedno navajal proti spoštovanju maternega jezika na naših srednjih šolah. Govorilo se je namreč, da slovenski jezik nima še zadostnih učnih pripomočkov, da bi se mogel vvesti tudi na srednjih šolah kot učni jezik, in da zaradi tega se tudi italijanski ne more vpeljati kot učni jezik, ker država mora z obema deželama jezikoma enako ravnati. Ta vgovor je zavrnil sam naučni minister, ki je izdal znani ukaz gledé Krauskega. Naravno je, ko se je to zgodilo, da se je polastila italijanskega prebivalstva moje ožje domovine nekaka razdraženost, ko je vrhu tega proračunski odsek, ki je sprejel Tonkličevo resolucijo, popolnoma pozabil na italijansko prebivalstvo na Primorskem.“

„Nepotrebno je, dokazovati pomen italijanskega jezika, in gotovo nima nikdo takih vgovorov zoper italijanski kot učni jezik, kakoršni se navajajo zoper druge jezike. Visoki zbornici ali pa večini te zbornice hočem torej pritožnost dati, da s sprejetjem moje resolucije razdere predsodek, kakor bi z italijanskim prebivalstvom ravnala po izgledu mačehe. To prašanje nima nikakega državno-pravnega pomena, am-

pak zadeva le način podučevanja. Otroci italijanske ali slovenske narodnosti pridejo na srednje šole in morajo tam eno ali dve leti poslušati podučevanje, o katerem ne razumejo iz začetka le besedice.“

„Pogosto se dobi prav nadarjen in priden otrok, kateri je popolnoma brez vse pomoči nasproti učiteljevim prašanjem, ker učitelju je ostro prepovedano, tudi če razume otrokov materni jezik, pomagati mu s kako besedo iz težav in zadreg. Menim tedaj, da je čisto didaktičen ozir, ozir človečnosti, zaradi katerega gospodo prosim, naj resolucijo sprejme. Nasvet, ki sem ga tukaj stavil, stavljam tudi v imenu mejnih častitih tovarišev iz Trsta in iz Istre.“

„Opominjam, da je na Goriškem število slovenskih prebivalcev in slovenskih dijakov, ki v Gorici šole obiskujejo, toliko, da nikakor ne morem ustavljati se nasvetu gospoda poslanca dr. Tonkličja, in to tim manj, ker se je tudi naš deželni zastop vedno postavljaj na stališče pravice in je vselej za ene, ko za druge, zahteval enake polajšave ali enake pravice.—O goriški deželi moram potrditi, da pošilja slovensko ljudstvo mnogo otrok v šole in da želi, kakor se sme sklepati iz njegovih izjav, da bi se na njegov materni jezik ozir jemal v srednjih šolah.“

„Znanje nemškega jezika želi sploh naše ljudstvo. Naši ljudje, naj si bodo Italijani ali Slovenci, hočejo, da naj znajo njih otroci, ko zapustijo srednje šole, nemški jezik v pismu in govoru popolnoma; to se razločno naglašava v vseh izjavah, ki zahtevajo, da naj se ozir jemlje na deželna jezika, ker nočejo, da bi zrastle rod, ki bi bil izključen iz javnega življenja, iz javnih služeb.“

„Visoko zbornico prosim, naj blagovoljno sprejme moj dodatek k odborovi (dr. Tonkličevi) resoluciji.“

S tem govorom, ki smo ga nekoliko okrajšali, — je grof Coronini priporočal ne le italijanski, ampak tudi slovenski kot učni jezik na srednjih šolah. Slava mu!

Dopisi.

Iz Renč, dne 20. marcija. Včera, na praznik sv. Jožefa je po popoldanski službi božji predaval v tukajšnji šoli popotni učitelj kmetijstva g. Baldini. Jako nas je iznenadilo, ko se nam predstavi g. učitelj kmetijstva ki se nam je prejšnji dan pisemno naznanil, v lični osebi mladega častnika. Predaval, to je čital je svoj spis v slovenskem jeziku; ali sleherni je spoznal, da tega jezika ga ni mati učila.

Pomagal mu je naš vrli g. učitelj, da so ga ukaželjni kmetovalci vsaj nekaj razumeli, kojih se je bilo zbralo okoli 400.

Poduk o gnoji in cepljenji, o kojem je čital, je resnično potreben pri nas, ali čitanje g. Baldinija nam bo malo pomagalo, ker omenjeni gospod nam ni mogel svojih studij razodeti zaradi nezmožnosti našega jezika.

Nismo nasprotni prijazni osebi g. Baldinija, koji se trudi, da bi se naščine naučil; a žalostno je vendar, ako vlada imenuje učitelja, koji naj bi podučeval slovenskega kmeta, ki pa ne more besedice z njim govoriti.

G. popotni učitelj je po svojem tolmači g. našem g. učitelju, napovedal zbranim kmetovalcem, ako želi kateri, kakšen svet o kmetijstvu, naj se oglasi, da jim rad ustreže. Želeli so nekteri poizvedeti, kaj je ona bolezen na češnjah, da listje na drevju čez zimo ostaja, in kako si pomagati, da se ohrani veliko cenjeno drevo.

G. Baldini je rekel, da ponese seboj eno vejo bolnega drevesa, da ga bo s povečalom preiskaval.

Ali ker tega ni storil, prosimo, da bi nam ne-trudljivi g. Povše, vodja kmetijske šole v Gorici, blagovolil o tem kaj razjasniti, ker njemu je gotovo ta bolezen znana. Bomo mu vsi iz srca hvaležni. Z.

Gospodarstvo.

Pozor vinorejcem.

Iz vipavske doline, 15. marcija.

Kdor je pred leti prostemu ljudstvu goveril o vinorejski vedi, kako gre terto gojiti, tergatev vršiti, klet pravilno vravnati, ali kdor je prednost inostranskih tert hvalil; temu se je naš vinorejec muhasto posmehoval, ali ga obrekoval kot ponarejalca vina, kakor se je meni godilo od sicer razumne strani.

Kar ni zmogla beseda, zmogla so slaba leta in očitvidni izgledi, da so se tudi prostim kmetom oči odprle. Skorej ni občine na Vipavskem, da bi ne imela izglednih vinogradov in zlahtnih tujih trt. Ta močni prevrat se je v prvi vrsti pri Dornberžanih pokazal. Dvajset posestnikov iz te občine smo videli preteklo poletje romati v Ruščevo (Russiz) k grofu Laturju in k Leviju v Faro. Prvi gospod je neznane goste v izvanredni gostoljubnosti sprejel; pokazal jim je po imenu razne trte na steblo, za tem tudi razno kapljico v hramu. Zadnji gospod, steber kmetijskega društva! se je pa tako strogo Talmuda držal, da ni hotel nobene naročbe bilf sprejeti ter je raje veleval vincerjem, naj resnike uničijo. Visokorodni grof je dal Dornberžanom 70 tisoč kolčij s pohvalo, da so za napredek tako izgledno vneti.

Priznati moramo, da je hvalevreden ta nenadni prevrat, a tudi opomniti moramo naše vinorejce, da površna skušnja in goli izgled ne zagotovita vselej stalne boljše prihodnosti. Umno in temeljito poznanje narave, ki se pravilno le v kmetijskih šolah zajema, daje vsakemu početju trdno in stalno podlago in zagotovi uspeh. Brez potrebnega znanja pride lahko vinorejec iz deža pod kap.

Tu mi pride na misel, ne francoska filoksera, ampak ono zemljanje trt po vipavski stari šegi, ki je vidno že tolikanj starih vinogradov pokončalo, in ki preti vsaki še tako zlahtni trti, katero mislijo zdaj tako strastno udomačiti v naši dolini.

Nekdaj ni naš vinorejec trt gnojil, ampak redno jih je bolj ko mogoče z zemljo od leta do leta nasipljal, tako da so prišle prvinske korenike dva do tri metre globoko v mrtvico. Na vsako zemljanje si je trta z novimi korenikami do površja pomagala ter si je za hip živjše opomogla in je tako napačno delovanje na videz odobrila, pa žalibog! le v lastno smrt; kako? Pogoj življenja je vsaki rastlini ta, da ohrani svoje prvinske korenike, to pa ni drugače možno, nego tako da v hajata do korenik zračni vpljivi in solčna gorkota. Ko tega pogoja ni, zgungijejo v mrtvici prvinske korenike, ostale, više na novo nastavljene so pa nezmožne, da bi ters živile. To je uzrok, da naše domače trte le životarijo in obupno malo rodijo. Torej pozor! dokler vinorejec ne opusti stare pregrehe, vsled katere ravnotežje trtišču moti, je vedno nevarnost, da stara napaka tudi nove nasadke uniči, in tedaj bo poslednje zlo hujše od prvega.

Naravoslaveci trdijo, da sleherno drevo zastavi niže ali više v zemljo svoje korenike, kakor lastni njegovi naravi bolje ugaja, in morejo celo izračunati čas drevesne smrti, ako se drevo redno zasiplje. Naj ti pade pšenično ali turšično seme za palec nižej v živo zemljo, nego mu pristaja, stori kolence s koreniko ter si pomaga palec za palcem popustivši spodnje korenike, dokler ne obtiči pri poslednjem kolenci pod naravnim poveršjem; vse drugo seme v mrtvici pa zamrje.

Uprašam, kdo ozemljeje stoletne trte po golem Krasu do Kotara v Dalmaciji in po mastni laški planjavi? Odkodi pobvala: le latniki še vedno dobro rodijo, med tem ko vidimo pogosto v krasnih goricah čisto grobovje brez trtišča, sled starih vinogradov.

Ako bi bilo obilno zemljanje naravno opravičeno, bi gotovo sama previdnost božja namesto deža Vipavcu saj vsako treče leto navrgla zemlje ploho. Ker naša deželna šola nima izgledov za gorične lege, naj si ogleda Vipavec njene trte v planjavi, ki se oskrbujejo gledé zemlje prav tako, kakor v goricah, ali pa naj se potruži na Slap, kjer bo videl nograđe z gorično lego, kjer najde potrjeno v dejanji, kar smo rekli o zemljanji, da namreč ni več v rabi, ker je škodljivo.

Jožef Pallich,

prodajalec c. k. šolskih in vsakovrstnih drugih knjig ter pisnih potrebščin v Gorici, na Travniku h. št. 6, priporoča svojo bogato zalogo za pisanje, risanje in šolo potrebnih priprav ter sprejema naročila na knjige, ilustrovane liste in časopise vsake stroke in v vsakem jeziku z zagotovitvijo natančne postrežbe in nizke cene. Veliko zalogo cerkvenih tiskovin in molitevskih bukev iz Ljubljane priporoča posebno častiti duhovščini.

Bergerjevo medicinsko MILO IZ SMOL (THEERSEIFE)

Priporočeno po mešč. strokovnjakih, rabi se skoro v vsch evropskih državah s sijajnim vspehom proti vsakovrstni neistosti na polti,

posebno proti kroničnim in luskinastim lišajem, hrastam, nalezljivim hrastam, proti rudečemu nosu, ozebljimi, potenju nog, prhljaj na glavi in bradi. — Bergerjevo milo iz smole ima 40% smole iz lesa, in se bistveno razločuje od vseh drugih smol, ki se prodajajo. — Da se prekajanju izogneš, zahtevaj določno Bergerjevo milo iz smole in glej na znani zavitek. V dolgih in hudih poltnih boleznih rabi se z vspehom na mestu mi iz smole Bergerjevo med smolnato-žvepleno milo; dor bi hotel imeti rajši to, naj zahtevno edino Bergerjevo smolnato žvepleno milo, ker zunanja pomatejaja so brezvspešni izdelki. — Kot neostro milo iz smole za odstranjenje nečistosti na polti, zoper hudo na polti in glavi otrok, kakor kot neprekosljivo kosmetično milo za vmiivanje in kopanje za vsaklanje rabi rabi:

Bergerjevo glicerina milo iz smole, ki ima 35% glicerine in je fino perfumano.

Cena za komad vsake vrste 3 k. z brošuro vred. Glavni razpošiljavec: lekarnar G. Hell v Opavu. Glavna zaloga za Gorzo pri gg. lekarnarj. F. Cristofoletti (Zanetti) in A. Franzoni.

Pasi kilovim najnovejše sestave,

prav pripravi in trdni VLAČNI, BREZ SNETI, kakor tudi vsake vrste obveza, pasovi za človeka, angl. in franc. nogovice proti krču, najnovejši pasovi za nosilce, vse ranočelne priprave iz gume in vse potrebščine za bolnike.

O. NEUPERT, prej J. G. ZEIGER, Dunaj, Trattnerhofu. Zaloga vseh pariških posebnosti. Razpošilja hitro in molče proti povzetju.

Franc Jožef v Grenki Studenec „čisti hitro in gotovo.“ Profesor KARL pl BRAUN na Dunaji. „ne uzrokuje nikakih težav“ Profesor pl. SAMBERGER na Dunaji. „dela bolj uspešno, ko druge grenke vode.“ Profesor LEIDESDORF na Dunaji.

Zahteva naj se vedno in razločno: FRANC-JOŽEFOV GRENKI STUDENC. Zaloga povsod. V Gorici: lekar g. Cristofoletti in A. Seppenhofer. Razpošilja se iz Budapešta.

Razpisana služba.

Društvo „Sloga“ razpisuje službo

VRTNARICE

za slovenski otročji vrt, ki se ima ustanoviti v Gorici. Plača je določena, kakor mestnim vrtnaricam, z letnimi 300 gld. Zahteva se skušnja iz vrtnarstva in znanje slovenskega jezika.

Prošnje naj se pošljejo društvenemu odboru v Gorici do 15. aprila t. l.

Briska rebula

iz leta 1881.,

v boteljkah po 40 in po 50 kr. s steklenico vred, dobiva se na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole.

Svarilo izselnikom!

Kdor se hoče v Ameriko preseliti, se s tem opominja, naj ne pošilja denara v pristanišče na roko posredovalcem, ker se pogosto zgodi, da pošlje kdo denar za prostor na parobrodu, da ga pa na meji zarad potnega lista ali iz drugega uzroka ustavijo in domov pošljejo, tako da zgubi plačani denar. Najbolje je, da izselnik ne potuje naravnost v pristanišče, ampak da se pogodi s kakim znanim, zanesljivim, domačim posredovalcem tako, da se obvaruje potovalec vsake nevarnosti, denarne ali druge izgube in da mu je domači posredovalec porok za vse.

Natančnejši poduk daje brezplačno: **ARNOLD REIF, na Dunaji,** Stadt, Kolowratring, Pestalozzigasse 1.

Lekarja W. Vossa tako hitro zaslovelo kroglice proti pehljenju, katere, odstranijo kaker znano, navadno prehlajenje v malo urah in ki pomenijo hujše slučaje hitro v najmilejšo obliko, se nahajajo vedno v škatlicah po 70 kr. le pri Cristofolettiju na Travniku in pri Pontonu a Raštolji v Gorici.

Francosko žganje s soljo

(Eau de vie de France) Franzbrantwein mit Salz napravil pod nadzorstvom po izvirnem predpisu iznajdnika Viljema Lee-ja

G. CRISTOFOLETTI

To zdravilo, katero sem jaz napravil, pomaga brz, prej kot katero drugo, proti zuanjemu in notranjemu vnetju opeklinam in speklinam, proti novim napadom, naduhi, rakom, dristi, natoku krvi v glavo za obvarovanje zobov, proti otiski, dissenteriji, bolečinam, na obrazu, v ušesih, v glavi, zlati žili, mrzlici, ozebkom, putiki, neprebavnosti, bolečinam na jetrih, na očeh, zastarelim ranam, vpičenju osnemu in mušičnemu skrnjaku, kurdeju, zovam in omotici.

Veliko spričeval imamo, ki potrjujejo moč tega izvrstnega zdravila.

V 70. letu svoje starosti sem si popolnem ozdravil prste na rokah s francoskim žganjem in soljo.

G. Senitsky, c. k. finančni komisar l. r. Z Vašim francoskim žganjem s soljo sem dosegel najboljše vspehe, za katere se Vam neskončno zahvaljujem.

Alojz Klobučar, župnik in dekan v pokoji. Prodaja se v izvirnih boteljkah po 40 kr. samo pri G. Cristofoletti-ji, lekarju in c. k. dvornem priskrbniku v Gorici, na Travniku 14. pri škofiji.

Važno za posestnike sadnega drevja!

Pomladanski čas.

L. Pichlerjev klej zoper mrčese

obdarovan od c. k. vrtnarske družbe na Dunaji.

Dunaj VII. Westbahnstrasse 50.

Edino sredstvo zoper sadnemu drevju tako škodljivega zimskega pedica, vrtavko, kakor tudi žužka itd. Škatljica od 1/2 kila zadostuje za 30 dreves in stane le 75 kr. a. v. — K temu zamotki iz papirja, 50 kosov 90 kr. a. v. Vsakemu naročilu je priložen navod, kako se rabi. — Mnogo spričeval o uspešni rabi. Pregledi zastoj.

POZOR.

S tristo do petsto goldinarjev v gotovini ali vrednostnih papirjih more vsakdo dobiti 25 do 80 goldinarjev na teden

na borski, torej v kratkem času zdatno pomnožiti svoje premoženje. Ustmena in pismena prašanja naj se obrnejo na protokolirano bankno in lombardno kupčijo **Theodor Noderer & Co. na Dunaji, am Peter 7.**

I. nadstropje, kjer se dajejo dotični sveti brezplačno in pod največo molčečnostjo.